

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ПРЕСТРУВАН

chitanka.info

Ама такъв си е, Нинке, преструван... Оня ден кучето захапало някакъв жетон. Отде го намери — нямам понятие. Но го захапало и аха — да го глътне. Викам му на моя: „Махни го, махни го!“. Той хвана кучето, отвори му устата и взе да рови... Не, те с кучето се разбират, онова има страх от него и търпи подобни обиски. Що кокали и клечки му е теглил от устата... А в това време виждам, че жетонът паднал пред муцуната на кучето. И му крясвам най-човешки: „Къде зяпаш, бе?! Отпред е!“.

А моичкият взе да рови по пътеката пред устата му, да търси пипнешком. Хеле набара жетона...

Скарах му се, а той се оправдава: „Не виждам, бе жена, знаеш, че не виждам...“.

Не вижда — друг път!

Да де, ходи на лекари, с лазер му човъркаха очите, хапове изписаха, капки си слага, 40% от зрението му, викат, останало... Ама чак да не вижда...

Прави се, знам си го аз...

Той си е такъв — преструван. Е, преди няколко години ми се вайка от сърце. Ама нищо му няма, нищичко... Отиде на доктор, в болницата го взеха, операция му направиха, четири байпаса — и, значи е наред! Обаче — преструва се! Не вдига тежко, не ще да побърза, когато закъснявам, не искал да си товари нервите и сърцето...

Бе, човеко — пиеш по 15 хапчета на ден, значи те държат здрав и як. Какво се преструваш на болен?

Такъв си го намерих. Още тогава се правеше, че не ме вижда. Тарикат! Но аз намерих една позната, тя с нейното гадже ни устройа уж случайна среща, после още два пъти, накрая случайно го намерих до входа на Университета — тъкмо случайно трябваше да ходя с една колежка на кино, пък тя била заета...

Ще ми се правиш, че не ме забелязваш, а...

Обаче — не се отказва от тоя си номер. Все се прави на кьорав. Имам нужда от нови обувки — мигар една жена може само с осем чифта летни да ходи? Той се прави на неразбрал. Или пък... Не вижда, че в магазина зърнах чудесни шкафчета за обувки, та се наложи сама да ги поръчам, а той само да ги вдигне до шестия етаж. Без асансьор — за загрявка...

Сега къде е?

А, нещо рече, че го стягало сърцето, та отиде до „Бърза помощ“
— Прави се на болен, моля ти се...

Извинявай, телефонът... Да, да, аз съм... Как така? Как починал?
Ама не може да бъде? Прави се на умрял, сигурна съм...

Идвам! И ще види той...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.